

מועדי כניסת השבת

מוצאי שבת	הדלקת נרות
ירושלים: 8.14	ירושלים: 6.59
תל-אביב: 8.16	תל-אביב: 7.15
חיפה: 8.17	חיפה: 7.07
ביתר עילית: 8.14	ביתר עילית: 7.15
רבינו תם: 8.51	
הנץ החמה: 5.55	
סוף זמן ק"ש למג"א: 8.42	
סוף זמן ק"ש להגר"א: 9.18	
סוף זמן תפילה למג"א: 10:03	
סוף זמן תפילה להגר"א: 10.27	

גליון 57

צמיאה נבטי

פרשת ראה תשע"ג - דברות קודש מאת הגה"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א

"אומן ראש השנה"

הרבי אמר " הראש השנה שלי עולה על הכל. "והיה פלא אצלי מאחר שהמקורבים שלי מאמינים לי, ולמה לא יזהרו כל האנשים המקורבים אלי שיהיו כולם על ראש השנה איש לא יעדר" אומר רבינו: למה לא עושים כרוז ותעמולה ורעש בעולם שכולם יסעו בראש השנה לאומן? איש לא יעדר!.

כשנוסעים לציון הקדוש והנורא, אשר שם טמונה וגנוזה רוחו של משיח בן דוד, הנמשכת מנוקבא דפרדשקא, והנושבת על כל הנוסעים אל רבינו הקדוש והנורא, כשנוסעים בתשובה אמיתית, ובהרטה אמיתית, מעומק הלב, על כל אשר עבר עליהם במשך כל השנה, וכל השנים, מיום עמדם על דעתם ועד כעת, מחטא אדה"ר וכל הגלגולים עד עתה, וכששבים בתשובה באמת ומתחרטים בהרטה אמיתית מעומקא דליבא, בחינת "ממעמקים קראתיך ה'" מעמקי עמקים, מעומקים כאלו, אשר עדין לא נפלו לשם ישראל מעולם, הרי אז אפילו אם גבהו עיונותיו של אותו אדם למעלה מראש, עצמו מחול ימים, ועמקו מעמקי ים, יש בכח רבינו הקדוש והנורא להוציאו בפאות הקדושות, ולהעלותו לרום המעלות. כשאנו בנוסיעה נוראה זו מקבלים באמת ובתמים לא לחזור יותר לסורנו, ומקבלים על עצמנו שמירת עינים אמיתית, ולגמור את כל הש"ס, וכל ספרי רבינו הקדוש והנורא, וכל ספרי מוהר"ג הקדושים והנוראים, ושאר ספרים הקדושים, אזי אנו מכינים כלים לרבינו הקדוש והנורא, שיהיה באפשרותו להאציל עלינו את אורות האין סוף, אורות הצהצחות, שזכה להם, כמו שהבטיח "כמוני ממש", שזוהי מגמתו ותכלית ביאתו לעולם להאציל עלינו מאורות האין סוף.

כשנוסעים לרבינו מקבלים יראת שמים, רבינו אמר "אני אוצר של יראת שמים", מכל פסיעה שנוסעים לרבינו נברא מלאך, מכל פסיעה שנוסעים בשביל הצדיק מקבלים יראה, מכל תנועה בשביל רבינו נבראים מלאכים, רק מהנסיעה לבד כבר זוכים לקבל אור גדול, כי רבינו זה אש, שנוסעים לרבינו נוסעים על דרכים של אש, רבינו זה עמודא דנורא, רבינו הקדוש זה אש להבה לה' יתברך.

כולם רוצים לנסוע לרבינו, אנשים נוסעים לרבינו במסירות נפש, עוזבים את כל ההבלי העולם הזה ונוסעים לרבינו, כולם יודעים בדור הזה שרבינו הקדוש הוא צדיק אמיתי, כי לרבינו הקדוש לא היה לו שום הסתכלות כאן בעולם, הרבי מעולם לא שמע את העולם, לא ענין אותו כלום כאן בעולם, הוא בכלל לא ראה את העולם מעולם. הרבי אמר - אני לא רואה?! מה אתם חושבים שאני עיוור? - באמת יש לי עיניים לראות מסוף העולם ועד סופו, אנחנו נוסעים לכזה צדיק שרואה מסוף העולם ועד סופו, נוסעים לכזה צדיק שיכול לרפא את כל המחלות שבעולם, אין מחלה שהוא לא יכול לרפא אותה, בראש השנה ממשיכים את כל הפרנסה, ממשיכים את הנשמות של הילדים, ממשיכים את כל הישועות לכל החיים. בראש השנה אפשר לקבל את הכל, אם אדם מאמין ברבינו, מאמין בראש השנה, אז אין ישועה שאי אפשר לפעול לו, לחברים שלו, לאשתו ולכל הדורות, אין דבר שאדם לא יוכל לפעול בראש השנה, אם רק יעמוד בציון ויתפלל באמת ברצינות. כי שבוע אחד צריך להחזיק מעמד, זה השבוע הכי גורלי של כל השנה, של כל החיים, אז איך שיוורדים מהמטוס רצים לציון ולא מטיילים ולא מסתובבים ואז הכל אפשר לפעול, אין שום שער סגור, אפשר לזכות לכל הישועות לו ולכל עם ישראל.

כשזוכים לבוא לציון הקדוש ולהשתטח על הציון, הרבי מדבר איתנו, לחוש לנו באזנים, מעודד אותנו, ושומע את הבכיות שלנו, אנשים שמעולם לא בכו, פתאום נכנס להם משהו שגרם להם לבכות התעברה בהם נשמת רבינו הקדוש. כשבאים לציון הקדוש אנשים חושבים האם יהיה לי התעוררות? האם אני ארגיש משהו? המחשבות האלו הם טעות. הענין של ראש השנה זה לא הרגשות, אלא הענין של ראש השנה זה רק ביטול, להגיע לאפס אפסים, לעמוד על הציון, ולהתפלל בכוונה להגיע לשיא הביטול, להרגיש את האור אין סוף, לדעת שאין עוד מלבדו יש רק את ה' בעולם! אין שום דבר בעולם חוץ מה'. כל ביאתנו לציון רבינו הקדוש זה כדי להמליך את ה' ולדעת שאין עוד מלבדו לכן אומרים בראש השנה "המלך". כל ביאתנו לציון הקדוש זה רק כדי לדעת שאין עוד מלבדו!

אומר הרבי "ראש השנה שלי הוא חידוש גדול, ה' יתברך יודע שאין הדבר הזה ירושה מאבותי, הוא רק נתן לי זאת במתנה שאני יודע מה הוא ראש השנה!, לא רק אתם תלויים בראש השנה שלי אלא אפילו כל העולם כולו תלוי בראש השנה שלי" - הרבי קרא בקול חזק מעומק הלב, מה אומר לכם אין דבר גדול מזה. מי שמגיע אלי על ראש השנה הוא יכול לקבל תיקונים כאלה מה שכל השנה הוא לא יכול לקבל בשום אופן, אין לכם מה לדאוג, "אכלו מעדנים ושתו ממתקים כי חדות ה' היא מעוזכם", הכל תקנתי לכם בראש השנה, הכל תיקנתי לכם!

שבת מברכין

שבת מברכין זו שבת מיוחדת. אפשר לזכות לדברים הכי גדולים בעולם, כי כשיש שבת מברכין צריכים לכוון על הרגע של המולד, ברגע של המולד מתקבלות כל התפילות שמבקשים, בשניה של המולד מתקבלות כל הבקשות, ברגע הזה ממשיכים את ההשפעה לכל החודש, ברגע המולד נפתחים כל השערים ואדם יכול לקבל את המוחין לכל החודש, אז מקבלים את השפע של כל החודש ברוחניות וגשמיות. אדם יכול לפעול כל פעולה שבעולם ברגע המולד שזה עת רצון, ברגע הזה נמחלים כל העוונות. כל מי שיגיד באותו רגע של המולד תהלים, תיקון הכללי, ילמד גמרא, ליקוטי מוהר"ן, יגיד ליקוטי תפילות, יעשה התבודדות - יזכה לכל הישועות.

המולד לפי הגרימ"ר יהיה בליל רביעי בשעה 10 ו-2 דקות

תפילה לעני

מאת מורנו הרב שליט"א

רבינו של עולם, בבואנו לרבינו הקדוש והנורא, מקור האש היוקדת בלב כל איש ישראל, להקים את השכינה מעפרא, ולהציל את עם ישראל מהרוצים לכחידו בכל דור ודור, לא אבדה תקוותינו, כי כל עוד אנו ממשיכים לפקוד את ציונו של רבינו הקדוש והנורא, היכול לאחוז בכנפות הארץ ולזער רשעים ממנה, למגר צוררי ישראל, שמבית ומהוץ, השליטים הרודנים, המחפשים בכל רגע ורגע עלילות חדשות לכלות את עם ישראל, כל עוד אנו ממשיכים לבוא לרבינו הקדוש והנורא ובפרט על ראש השנה, ולהתפלל בציונו הקדוש, ולהמשיך על ידי זה את כוחו האין סופי לעולם, בבחינת "פי שניים", לא נאבד הלילה ביד אויבנו, כי מי שלא ראה ולא שמע את העולם מעולם, אין לעולם, ולשוב רודן ומושל, בין שהוא בן ברית ובין שאינו בן ברית, שום שליטה עליו.

חדש!

הדיסק הנפלא - חדש מלא ישן כמו כן ניתן להשיג את סדרת התפילות "תפילה לעני" לחגי השנה וכן לקט תפילות ובקשות בכריכה עבה ודקה וכן דיסקים לשמיעה ולצפייה בטל. 02-9666754

הקן להפצת תורת ברסלב

דוא"ל: toratbreslev@gmail.com

לתרומות לעלון ולתגובות 02-9666755

ניתן להשאיר הודעות בתא הקולי

"תרומתכם חשובה לנו מאוד, כל תרומה תתקבל בברכה"

פני מלך

להוריד את האור למטה

ואיך אתה מדבר עם הילדים, ואיך אתה מסתכל על החבר. רבי שמעון בר יוחאי היה כל כך גבוה, בחינה של מלאך. אבל בעצם היה מונח בתוך האדמה עד הצוואר. רבי נחמן הוריד לעולם כזה אור גבוה, שיוורד למקומות הכי נמוכים, כי לשמה לא יכול להגיע אור אחר. זאת כל החכמה. להוריד את האור למטה."

© וייסמן 02-5402623

"כל החכמה היא להוריד את האור למטה. שכולם ירגישו את האור. בת הזוג, והילדים, והשכנים, והחותן, והחותנת, אדם צריך לדעת שכל מה שהוא מקבל, הוא יכול לתת. התחברת למשהו גבוה יותר, זכית להרגיש משהו עליון, עכשיו אתה צריך להוריד אותו אליך, למטה, למעשה שלך, לענינים שלך, ששייכים לך. ואיך אתה מדבר עם בני הבית

הוא רבינו - מקור חכמה

כשהקב"ה אומר "לא"

בין תלמידי רבינו ז"ל אנו מוצאים צדיקים כמוהר"ט ור' נפתלי, ר' אהרן והמגיד מטירוויז'ע ושאר התלמידים המוכרים לכולם. תלמידים רבים היו עובדי ה' כל ימי חייהם, והיו גם אנשים פשוטים יותר שעסקו במשא ומתן והיו מקורבים לרבינו ונודעו בשמם הטוב כמו ר' דב מטשערין או ר' ראובן יוסף ועוד רבים שאת שמותם אפשר למצוא בספרים הנדפסים.

והנה אנו מוצאים בדברי מוהר"ט סיפור מפתיע:

ספר לי רבנו ז"ל, שדבר עם אהד שְׁהָה קובל לפניו מאד על רבני מעשיו המכערים, כי זה האיש היה חפץ מאד להתקרב להשם יתברך ולצאת ממעשיו הרעים, אך בכל פעם התגברו עליו יותר, עד שעברו עליו ימים ושנים הרבה ולא זכה לצאת ממה שהיה צריך לצאת. אך אף-על-פי-כן התחזק את עצמו ביותר והתר בכל פעם להתקרב להשם יתברך, והיה קובל מאד לפניו ז"ל על עכירת מעשיו רחמנא לצלן. והשיב לו רבנו ז"ל בחכמתו בתמימות ובפשטות: "אין לי עם מי לדבר, כי כבר כלו רעי". ותקף נתעורר האיש הנ"ל וענה ואמר לרבנו ז"ל: "הלא עם כל זה אני מתגבר לפעמים להמשיך את עצמי לקדשת ישראל וכו'". ענה רבנו ז"ל ואמר לו: "הוא מעט דמעט..." ותקף אומר לו, שירגיל עצמו לילך עם מאמר "אזמרה לאלקי בעודי וכו' (הלכות ראשית הגז הלכה ד אות ו):

והדבר מפתיע, הלא היינו מצפים שאצל רבינו הקדוש לא יהיו מצבים כאלה, היה ראוי לכאורה שכל מי שיתקרב אליו ז"ל יצא על כל פנים ממעשיו המכוערים חיש קל מהרה, ויזכה לתשובה בסיסית לפחות אם לא שיתעלה מיום ליום למדרגות נשגבות, ואיך זה שיימצא אצל הצדיק אדם שחפץ באמת לצאת מהרע שלו - כפי שמוהר"ט בעצמו מעיד עליו - ולא עולה בידו?

אלא שהסוד הוא שהצדיק איננו קוסם. הצדיק הוא עבד ה' והוא מקבל עליו עבודת קשה ונוראה לקרב את כל מי שחפץ לעבוד את ה', אך כל מאמציו וכל יגיעותיו וכל מסירות נפשו למענו הם רק על ידי תפילה. כך היה גם במדבר כשבני ישראל מרוב אהבתם את משה רבינו באו לפניו שוב ושוב ובקשו ממנו שימלא את כל חסרונותיהם: אם זה לחם או מים, או ששאלו היש ה' בקרבנו אם אין וכו', בכולם הם באו למשה שישלים חסרונם, ומשה רבינו אומר להם "ונחמו מה", מה אני ומי אני? יש ה' בעולם והוא הנותן לכם לחם והוא העונה בעת צרה. בני ישראל חשבו שמשה רבינו הוא כל יכול, שאין דבר נבצר ממנו - כמו שהוא באמת - אלא שכל זה הוא רק על ידי תפילה, ובתפילה - אפילו אצל הצדיק - הקב"ה לפעמים אומר "לא". וכשהקב"ה אומר "לא" אז מתחזקים, וחוזרים ומתפללים, כמאמר חז"ל: קוה אל ה' חזק ויאמץ לבך וחזור וקוה אל ה'.

כך גם בעניני הנ"ל: ישנם אנשים שנענים, וזוכים ועולים בקודש כרצון ה' וכרצון הצדיק. וישנם אנשים - אפילו אצל הצדיק בעצמו - שאינם נענים מיד, ואפילו לאחר ימים ושנים רבות עדיין הרע שלהם בתוקפו והתשובה נראית רחוקה מהם. עם כל זה, זו גדולתו של הצדיק שאינו מתייאש מאתנו ומלווה אותנו במלחמתנו על הקדושה גם בתוך כשלונותינו הרבים, ומלמד אותנו לאחוז בחרב ומחזק אותנו לבלי להישרב עד שנוכה כל אחד בכוחו הקדוש להשלים את עבודתנו כרצון ה' יתברך ולשוב אליו בתשובה מאהבה.

פרפראות לתורה

"ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה" (יא כו)

שואלים חכמי ישראל: מדוע משתמש כאן משה רבינו בלשון הווה - "אנכי נתן לפניכם" - ואינו אומר "נתתי לפניכם"? משיב על כך הגאון מוילנא: התורה באה כאן ללמדנו, שהבחירה הנתונה בידי האדם למאוס ברע ולבחור בטוב, קיימת בכל יום ובכל שעה, וכל זמן שהנשמה בקרבו ניצב האדם בפני פתוי היצר הרע, ועליו להיאבק בו בכוחות אדירים כל הזמן. מציאות זו באה לידי ביטוי במאמר הלל הזקן: "ואל תאמן בעצמך עד יום מותך" (אבות ב' ה'). הלל מזהיר אותנו שלא לסמוך על הישגי העבר, אלא יש להתבונן בערנות מירבית כנגד כל הפיתויים הניצבים לפנינו יום יום. בדומה לכך קורא משה רבינו לבני עמו: "ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה" - מציאות החיים היא, שבכל יום מוזמנות לנו שתי דרכים מנוגדות: דרך הברכה ודרך הקללה, והכרת מציאות זו טייע לנו לבחור בדרך הנכונה, דרך הברכה (בני ציון).

"ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה" (יא כו)

נקבעה בכל איש ישראל היכולת להבחין ולבחור רק ב"ברכה" ועל כך מברכים בכל יום "נותן לשכוי ביננו". וכן במדרש: הקב"ה מלמד לנו "ובחרת בחיים". ונראה לפרש "היום" - כי בכל יום יש בחירה חדשה, כי כשהאדם חוטא מסתלקת ממנו הבחירה, כמ"ש הרשעים ברשות ליבם. והקב"ה בחסדו מחדש בכל יום מעשה בראשית, ונותן בחירה חדשה לאדם בכל יום, באופן שיוכל להיות טוב מחדש (שפת אמת)

סיפור לפרשה

"כי יסיתך אחיך בן אמך..." (יג ז')

פעם נטפל אל רבי יהונתן איבישיץ בישוף נוצרי, ואמר לו: חכמי ישראל מתימרים לקבוע, שכל הוראה המוטלת על היהודים מבוססת על הכתוב בתורה, לפי הכלל המובא בתלמוד (תענית ט' עא): ליקא מידי דלא רמיז באורייתא (אין דבר שאינו מרומז בתורה). לפי זה, אני דורש ממך להצביע על פסוק בתורה, המזהיר את היהודים שלא להאמין בישו, מיסד דתנו, הדת הנוצרית. קמט רבי יהונתן את מוחו לרעע קט, והשיב לבישוף מינה וביה: אכן, מצוי פסוק מעין זה, בפרשת "ראה" שבספר "דברים" ושם נאמר: "כי יסיתך אחיך בן אמך... לא תאבה לו ולא תשמע אליו". נשאלת השאלה: מה ראתה התורה להדגיש כאן "אחיך בן אמך"? אכן בהדגשה מיוחדת זו באה התורה ללמדנו, שאם יבוא מסית, שהוא "בן אמך" - שישען באוזניך שיש לו אם, ואין לו אב (כמו שהנוצרים טוענים על אותו האיש) - עליו לדחות את דבריו בשתי ידיים, ככתוב: "לא תאבה לו ולא תשמע אליו..." (בני ציון)

שבת שלום!

"כי יהיה בך אביון...פתח תפתח את ירך לו."

בימי כהונתו של רבי יום-טוב ליפמן הלר (בעל "תוספות יום טוב" על המשנה) ברבנות של קהילת קראקא, נתפרסם שם לנאי עשיר מופלג, על שנמנע מלתת חלקו לצרכי צדקה של עניי המקום, ובשל כך נודע בעירו כבינוי "שמעון קמצץ". באותו זמן היו בקראקא שני גבאי צדקה, שמדי שבוע חלקו לעניי העיר נדבות גדולות, וכל מי שזונק לעזרה כספית דחופה, וזה אצלם לתמיכה נדיבה ומיידית. לימים הגיעה שעתו של "שמעון קמצץ" להיפטר מן העולם. אותה שעה מצאו אנשי חברה קדישא מקום להיפרע עם האיש על ידו הקפוצה לצרכי הצדקה של העיר, וקרו את קברו במורד בית הקברות ובסמוך לגדר, באי-כבוד מופלג. לא עברו אלא ימים אחדים, ועניי העיר החלו מתדפקים על דלתו של רבי יום-טוב, והתלוננו על גבאי הקהילה, שפלתע קופצים את ידיהם לכל נוצר, ותמיכתם הכספית נצטמצמה עתה לאין שיעור, לעומת הימים הקודמים. שלח הרב לקרוא את גבאי הצדקה, ואמר להם בצליל של תרעומת: מה ראיתם לשנות עתה ממנהגכם מימים ימימה? כלום חושדים אתם בכל העניים שבמקום, שנתעשרו לפתע ואינם זקוקים עוד לעזרת הקהילה? הגיעו הגבאים ראשם בעצב, ואמרו: נספר לכבוד הרב את כל האמת בפרשה זו: כל זמן שהיה חי "שמעון קמצץ", נהג האיש לתרום בסתר מדי ערב שבת סכום כסף גדול לקופת הצדקה, ובשל כך ספק בדידו לתת לכל נוצר שפנה אליו כדי מחסורו. אולם עתה, לאחר שהאיש הלך לעולמו, אלא נשאר לקופת הצדקה, אלא ממון מועט. לכן עלינו לכלכל את צעדינו בוהירות רבה, ואנו נאלצים. שלא בריצוננו, לקפוץ את ידינו כלפי דרישות העניים. ר' יום-טוב היה נפעם ונרגש מדברי הגבאים על האיש, שקיים כל ימיו מציות צדקה לשמה, ולא זכה להכרת טובה מן הבריות על כך. כאשר הלך לעולמו רבי יום - טוב ליפמן הלר (א' אלול ת"ד) נמצא כתוב בצואתו: "לאחר אריכות ימי ושנותי, אל תקברוני, אלא יד אותו צדיק וקדוש, רבי שמעון זכרונו לברכה". (בני ציון)

לעילי נשמת ברטה בת פריה ז"ל	לעילי נשמת מיכאל ניסים מילר בן אסתר ז"ל	לעילי נשמת שלום בן סעודה ז"ל	לעילי נשמת ר' יצחק בן מנחם הורן נחמן	מזל טוב למשפחת מרדכי ה"ר להולדת הבן שישו לגדלו לתורה וחסד ומעט	הצלת נשמת אלוהי חיים בן ברי, אדל בת ברי בית בת כרות אביאל שבת בן טל ה"ר שיחו לכל הישות	התולדות חיים בן סעודה ה"ר	הנחלת הרב שאיר מלכה בן מסעודה ה"ר	אברהם בן מרס ה"ר זנון	מזל טוב למשפחת עבדי ה"ר לחולת הבת רחל בת טלי תתי יחי שיבו לנדלה ברוב נחת מתוך בריאות אתנה - ט"ב בת כותלה פואה שלמה	מזל טוב למשפחת יערי לחנות בית ה"ר	מזל טוב למשפחת משעל לשחת חבר סעודה שט בן נתן בן גילה	מרת בת לאנווה חתי לפואה שלמה	ישיב ז' בן רחל ה"ר הנחלה ושמה בתות נשמת	לבוטות והתולדות הרב והרבינית שליט"א
-----------------------------------	---	------------------------------------	--	---	---	---------------------------------	---	-----------------------------	---	---	---	------------------------------------	---	---